

af en forholdsvis høj Vandstand —, miste denne og lide et Tab. Men naar man skal tage Stilling her, skal man tage den efter, hvad der samfundsmæssigt har mest Betydning. Der er derfor ikke Spor af Tvivl om, at de Spørgsmaal, hvis Løsning vi her staar overfor, skal løses ud fra den Betragtning, hvad der samfundsmæssigt tjener vort Land bedst. Men naar vi lægger det Synspunkt til Grund, vil det utvivlsomt vise sig, at et bedre Udløb, et Udløb som det, der nu er foreslaaet, hvor man til enhver Tid er Herre over Vandstanden i Fjorden, maa vi alle kunne være tilfredse med, og jeg skulde mene, vi gør en god Gerning, hvis vi gennemfører det Forslag, som nu foreligger. Jeg kan for saa vidt glæde mig over de forskellige Partordføreres Udtalelser, som de har været ret velvillige, saa at der er nogen Forhaabning om, at det kan lykkes at gennemføre Forslaget i Aar. Beboerne har Krav paa at faa en virkelig Ordning af Spørgsmaalet, og jeg forsikrer ærede Medlemmer, at hvis vi ikke faar Spørgsmaalet løst nu, vil det komme frem, indtil det bliver løst, for Forholdene er ganske umulige nu, og Spørgsmaalet skal løses.

Jeg nævnte før, at det havde været ønskeligt, at de forskellige Interesser kunde have mødt hinanden i Enighed om et bestemt Forslag til Løsning. Det var jo ogsaa det, den højtærede Trafikminister foreholdt de interesserede, da han i Fjor var ovre at se paa Forholdene, at de skulde søge at blive enige om en Indstilling til Rigsdagen, for saa vilde det sikkert gaa forholdsvis let at gennemføre det. Det forekommer mig ret fornuftigt af den højtærede Trafikminister at anbefale et saadant Forsøg, for der er ingen Tvivl om, at det vil have overmaade stor Betydning at faa Enighed om Spørgsmaalet. Det viste sig imidlertid, da man fra Nordpartiets Side, paa Foranledning af den højtærede Ministers Udtalelse, indbød til Forhandling, at Standpunkterne ikke kunde forenes, skønt man fra Nordpartiets Side gav ret betydelige Indrømmelser for at vise sin Villie til at opnaa Overenskomst. Man erklærede sig fuldt ud villig til at forhandle paa Grundlag af Kommissionsindstillingen og tilbød, at Sydpartiet maatte fastsætte Flodmaalet. Jeg synes, det var en saa stor Indrømmelse, som man med nogen rimelig Grund kunde forlange. Det var imidlertid umuligt fra Sydpartiets Side at faa nogen som helst Indrømmelse, det vilde kun forhandle paa det bestaaende Grundlag, skønt alle, ogsaa

Sydpartiet, erkender, at det bestaaende er umuligt. Ellers vilde det ikke fremsætte et Forslag som det, der nu foreligger, med en Udgift til et Beløb af ca. $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Pinholt ganske vist, at han ikke kan tænke sig, at det kan koste saa meget, og ikke kan forstaa det. Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt mener, at de beregnede Udgifter ved Hvide Sande-Udløbet ikke kan slaa til, hvorfor indtager han saa det Standpunkt, at den fra hans Side ønskede Ordning ikke kan koste saa meget, hvorfor er det nødvendigt i det ene Tilfælde at tvivle om, at det kan koste saa meget, og i det andet at tvivle om, at Beregningerne kan slaa til? Det synes jeg ikke, der er nogen Grund til for det ærede Medlem. Naar det er ansvarlige Folk, der er sat til at udarbejde Beregning om, hvad et eventuelt Forslag kan udføres for, saa gør de, hvad de kan, ud fra de Forudsætninger, som de nu en Gang er i Besiddelse af, for at give en saa ædruelig Fremstilling som vel muligt.

Men hvad skal man da gøre, som Forholdene ligger nu? Man er enig om, at noget skal der gøres. For mig er der ikke Spor af Tvivl om, at der maa ofres en hel Del for at skaffe taalelige Forhold for Beboerne derovre, og jeg mener, det er Rigsdagens Pligt at skaffe de Beboere taalelige Forhold lige saa vel som Beboere i andre Egne af Landet. Saa er Spørgsmaalet: Hvad er det billigste, og hvad er det mest forsvarlige i teknisk Henseende, og hvad giver de bedste Erhvervsmuligheder? Der blev i 1914 nedsat en Kommission til Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Da Hvide Sande-Udløbet blev lukket og den midlertidige Gennemgravning fandt Sted, var det jo en Forudsætning fra alle Sider, at det ikke var en endelig Ordning, men kun en midlertidig Ordning, og Kommissionen blev nedsat for at undersøge, hvordan den endelige Ordning skulde være. Kommissionen bestod af 5 Mænd, og jeg mener, at vi alle kan være enige om, at disse Mænd hver for sig har gode Betingelser for at bedømme disse Forhold baade landbrugsteknisk set, fiskerimæssigt og vandbygningsteknisk; jeg har aldrig hørt nogen Indvending mod disse Mænds Kompetence til at afgøre Spørgsmaalet, de er fuldt ud kvalificerede dertil. Denne Kommission kom efter de Undersøgelser, den havde foretaget, med en enstemmig Indstilling med Hensyn til Udløbet af Hvide Sande, som de mente, naar alle Forhold